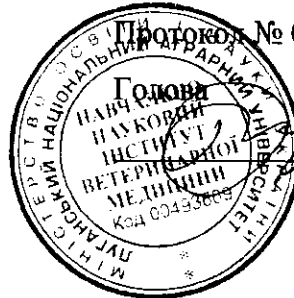


**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**  
**ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Розглянуто і схвалено на засіданні  
вченої ради ННІ ветеринарної медицини

Протокол № 03 від «10» березня 2020 року



Катерина РОДІОНОВА

**П Р О Г Р А М А**

**фахового вступного випробування**

**для здобуття третього (освітньо-наукового) ступеня «Доктор філософії»**

**зі спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»**

**на основі освітнього ступеня «магістр»**

Слов'янськ, 2020

## Програму підготували:

*Родіонова К. О.* – в.о. директора ННІ ветеринарної медицини, кандидат ветеринарних наук, доцент.

*Пархоменко Л. І.* – завідувач кафедри ветеринарної хірургії, внутрішніх хвороб тварин, акушерства, фізіології та мікробіології, кандидат ветеринарних наук, доцент.

*Дубін Р. А.* – завідувач кафедри інфектології, якості та безпеки продукції агропромислового комплексу, кандидат ветеринарних наук.

*Наливайко Л. І.* – професор кафедри інфектології, якості та безпеки продукції агропромислового комплексу, доктор ветеринарних наук, старший науковий співробітник.

*Ващук Є. В.* – голова методичної ради ННІ ветеринарної медицини, доцент кафедри інфектології, якості та безпеки продукції агропромислового комплексу, кандидат ветеринарних наук.

## Загальні положення

Програма призначена для осіб, які вступають до аспірантури (ад'юнктури) Луганського національного аграрного університету за спеціальністю 211 «Ветеринарна медицина» спеціалізації 8.211 «Ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія».

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи які мають другий (магістерський) рівень вищої освіти, що відповідає кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності.

До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно з правилами прийому до вищого навчального закладу (наукової установи). Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури (ад'юнктури) виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

Спеціальність 211 «Ветеринарна медицина» належить до найбільш поширених специфічних категорій сільського господарства. За цією спеціальністю можуть навчатися в аспірантурі фахівці, які мають повну вищу освіту за ступенем магістра (або освітнім рівнем магістра) із спеціальності 211 «Ветеринарна медицина».

Основою для визначення змісту фахового іспиту до вступу в аспірантуру зі спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» є освітня програма підготовки магістра за спеціальністю «Ветеринарна медицина (за видами)».

Екзаменаційні білети складаються з трьох питань.

**Перелік напрямків за якими здійснюється фахово-професійна підготовка:**

- заразні хвороби тварин;
- лабораторна діагностика у ветеринарній медицині.

**Програма за ступенем «доктор філософії» зі спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» базується на передовому досвіді та програмах наукових досліджень кафедр і дозволяє поряд з отриманням теоретичної та практичної підготовки провести фундаментальні наукові дослідження в різних галузях ветеринарної медицини.**

Безпосередня підготовка аспірантів після їх зарахування здійснюється на відповідних кафедрах навчально-наукового інституту ветеринарної медицини (далі – інституту).

Абітурієнт зарахований на навчання протягом всього періоду підготовки навчається згідно затвердженого навчального плану за ступенем «доктор філософії» зі спеціальності 211 «Ветеринарна медицина».

## **ВСТУП**

Нині розвиток вищої освіти підпорядковується законам ринкової економіки, що вимагає підготовку докторів філософії з ветеринарної медицини, які повинні мати фундаментальну гуманітарну, загальнонаукову, спеціальну та практичну підготовку, досконало володіти своєю спеціальністю, вміти на практиці застосовувати сучасні методи з ветеринарної медицини.

**Метою вступного фахового випробування** є всебічна перевірка готовності магістра до здобуття ступеня доктора філософії, а саме: перевірка рівня знань, умінь та навичок, здібностей до певного виду діяльності з конкурсного предмета, що проводиться у формі вступного іспиту.

Завданнями вступного випробування є:

- перевірка розуміння абітурієнтом програмного матеріалу профільних дисциплін професійної підготовки;
- оцінювання знань особи та здатності до опанування навчальної програми третього ступеня (освітньо-наукового) вищої освіти.

До вступних фахових програм включається навчальний матеріал нормативних дисциплін циклу професійної підготовки за ступенем «Магістр» зі спеціальності 211 «Ветеринарна медицина», що складається з наступних дисциплін: Ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія.

Це дозволяє комплексно оцінити рівень теоретичної і практичної підготовки вступників, визначити ступінь освоєння основних професійних навичок, необхідних для продовження навчання для отримання ступеня доктора філософії.

### **КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ФАХОВИХ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ**

Для оцінювання використовується оціночна шкала 100 балів. Екзаменаційна робота виконується письмово та складається з трьох питань в кожному із 30-ти екзаменаційних білетів.

Екзаменаційна комісія оцінює правильність відповіді, її повноту, рівень володіння вступником матеріалів з даного та суміжного питань. Кожен з членів екзаменаційної комісії виставляє власну оцінку.

Підсумкова оцінка розраховується як середня арифметична з оцінок кожного з членів комісії. Округлення проводиться за загальноприйнятими математичними правилами.

Тривалість вступного випробування – дві академічні години.

# **ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ В РОЗРІЗІ ДИСЦИПЛІН**

## **1. Ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія**

### **Тема 1. Загальна мікробіологія.**

Морфологія мікроорганізмів і методи їх індикації. Фізіологія мікроорганізмів і методи їх ідентифікації. Мікрофлора навколишнього середовища і продуктів тваринного походження. Патогенні кокоподібні мікроорганізми. Патогенні мікроорганізми - бактерії, бацили, клостридії, мікоплазми, рикетсії. Патогенні мікроскопічні гриби. Природа, основи класифікації вірусів. Патогенез вірусних інфекцій. Екологія вірусів. Імунітет, специфічна та не специфічна профілактика та хіміотерапія інфекційних хвороб тварин.

**Тема 2. Лабораторна діагностика інфекційних хвороб тварин.** Відбір патологічного матеріалу, консервування, транспортування, підготовка до лабораторних досліджень, серологічна діагностика, ставлення біопроби.

### **Тема 3. Хвороби спільні для декількох видів тварин.**

Хвороба Ауєскі, сибірка, туберкульоз, пастерелльоз, сальмонельоз, бруцельоз сказ, поліенцефаліт; лейкоенцефаліт; паненцефаліт; менінгоенцефаліт; лептоспіроз, лістеріоз, гемоцитобластоз, трихофітія, хламідіоз, нодулярний дерматит гемобластоз; некробактеріозу, віспа.

### **Тема 4. Хвороби жуйних тварин.**

Емкар, ящур, лейкоз, кампилобактеріоз, паратуберкульоз, чума ВРХ, Інфекційна агалактія овець і кіз, пара грип, бразот, бруцельозний аборт овець, нфекційний епідидиміт баранів, псевдотуберкульозу губчаста енцефалопатія.

### **Тема 5. Хвороби свиней.**

Чума свиней, африканська чума свиней, бешиха.

### **Тема 6. Хвороби коней.**

Сап, мит, ІНАН.

### **Тема 7. Хвороби птахів.**

Інфекційний ларинготрахеїт, інфекційний бронхіт, аденовірусна інфекція, інфекційна бурсальна хвороба, синдром зниження яйценосності, орнітоз, хвороба Ньюкасла, грип птахів, викликаний високопатогенним штамом збудника, хвороба Марека.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Дахно І. С., Березовський А. В., Галат В. Ф. та ін. (2001). Атлас гельмінтів тварин. Київ: Ветінформ, 2001. 118 с.
2. Довгій Ю.Ю., Галат В.Ф., Галатюк О.Є. та ін. (2010). Посібник з інвазійних, інфекційних та незаразних хвороб свиней: навч. посіб. Київ: Урожай, 2010. 328 с.
3. Галат В. Ф., А. В. Березовський, Н. М. Сорока та ін. (2011). Інвазійні хвороби жуйних: навчальний посібник. ФОП Щербак О. В., 2011. 145 с.
4. Грип птиці (епізоотологія, діагностика, профілактика). (2010). Під редакцією доктора ветеринарних наук, професора, академіка НААН України Стегнія Б.Т. Харків, 2010. 173 с.
5. Емерджентні інфекції птиці: грип та Ньюкаслська хвороба. Епізоотологія, моніторинг, діагностика та профілактика. (2012). За редакцією доктора ветеринарних наук, професора, академіка НААН і РАСГН Б.Т. Стегнія. Київ: Аграр. наука, 2012. 304 с. 155 іл.
6. Калініна О.С., Панікар І.І., Скибіцький В.Г. (2004). Ветеринарна вірусологія. Київ. Вища освіта, 2004. 432с.
7. Каришева А.Ф. (2002). Спеціальна епізоотологія. Київ. Вища школа. 2002. 703с.
8. Кравців Р.И., Злонкевич Я.І. (2008). Інфекційні хвороби свиней. Львів, 2008. 337с.
9. Мазуркевич А. И., Карповський М. Д, Камбур М. Д. та ін. (2010). Фізіологія тварин : підручник. Вінниця : Нова книга, 2010. 418 с.



10. Макаров В.В., Грубый В.А., Сухарев О.И. и др. (2012). Список МЭБ и трансграничные инфекции животных: учебное пособие. Владимир, ВНИИЗЖ, 2012. 162 с.

11. Микробиологические и вирусологические методы исследования в ветеринарной медицине : справ. Пособие. (2007). Под ред. А. Н. Головки. Х.: НТМТ, 2007. 511 с.

12. Молекулярно-генетичні методи діагностики у ветеринарній медицині та біотехнології. (2014). Під загальною редакцією доктора ветеринарних наук, професора, академіка НААН України та РАН Б.Т. Стегнія та доктора ветеринарних наук, старшого наукового співробітника А.П. Геріловича. Київ, СТ-Друк, 2014. 286 с.

13. Наливайко Л.І., Палій А.П., Євстаф'єва В.О., Родіонова К.О., Івлева О.В. (2019). Хвороби хутрових тварин: науково-методичний посібник. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2019. 412 с.

14. Науменко В. В., Дячинський А. С., Демченко В. Ю., Дерев'янку І. Д. Фізіологія сільськогосподарських тварин : підручник ( 2-ге вид., переробл. і доповнено). Київ: ЦУЛ, 2009. 564 с.

15. Полімеразна ланцюгова реакція у практиці ветеринарної медицини та біологічних дослідженнях (2010). Під редакцією доктора ветеринарних наук, професора, академіка НААН України Б.Т. Стегнія та доктора ветеринарних наук, старшого наукового співробітника А.П. Геріловича. Харків, 2010. 227 с.

16. Проблеми біологічної безпеки та біологічного захисту у ветеринарній медицині та біотехнології. (2013). Під редакцією доктора ветеринарних наук, професора, академіка НААН і РАСГН, Заслуженого діяча науки і техніки України Стегнія Б.Т. Харків, «НТМТ», 2013. 414 с.

17. Скибіцький В.Г., Панікар І.І., Ткаченко О.А., Калініна О.С. та ін. (2005). Практикум з ветеринарної вірусології. Підручник. Київ. 2005. 208 с.

18. Стегній Б. Т., Герілович А. П., Бузун А. І., Бісюк І. Ю. та ін. (2015). Африканська чума свиней: історія, сьогодення та перспективи. Київ: СТ Друк, 2015. 251 с.

19. Уркхарт Г. М., Эрмур Дж., Дункан Дж. и др. (2000) .Ветеринарная паразитология. Москва: Аквариум, 2000. 352 с.

20. Хмельницький Г. О., Малинін О. О., Куцан О. Т., Духницький В. Б. (2012). Ветеринарна токсикологія: підручник. Київ : Аграрна освіта, 2012. 352 с.

21. Хмельницький Г.О., Хоменко В.С., Канюка О.І. (2008). Ветеринарна фармакологія. Харків: ПАРІТЕТ, 2008. 480с.